

A Győri Ítéltábla a **felperesnek** a felszámoló biztos által képviselt I.r., a dr. Pajor Levente ügyvéd által képviselt IV.r., az ifj. dr. Orbán György ügyvéd által képviselt V.r., a dr. Jutasi György ügyvéd által képviselt VII.r., a Sindler Ügyvédi Iroda által képviselt VIII.r. **alperesek** ellen szerződés érvénytelenségének megállapítása iránt indított perében a Veszprémi Törvényszék 2015. június 3. napján kelt 4.G.40.172/2008/157. számú ítélete ellen a IV.r. alperes részéről 158. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének megfellebbeezett rendelkezését helybenhagyja.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság a fellebbezéssel támadott ítéletében kötelezte a IV.r. alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I.r. alperes felszámolási vagyonába 900.000 Ft-ot, valamint ezen összegnek 2008. április 16-tól a kifizetésig járó késedelmi kamatát. A fentieket meghaladóan a felperes keresetét elutasította.

Kötelezte a IV.r. alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 60.000 Ft perköltséget. A felperest 100.000 Ft, az I.r. alperest 275.000 Ft, a IV.r. alperes 50.000 Ft, az V.r. alperest 275.000 Ft, a VII.r. alperest pedig 100.000 Ft eljárási illeték állam javára való megfizetésére kötelezte, megállapítva, hogy ezt meghaladóan az illetéket az állam viseli.

Határozata indokolásában megállapította, hogy a Veszprém Megyei Bíróság a 2008. május 29-én jogerőre emelkedett végzésével rendelte el az I.r. alperes felszámolását. A végzést a Céglőnyben 2008. június 30-án tették közzé. A

per tárgyát képező szerződések megkötésének időpontjában a gazdálkodó szervezet ügyvezetője a felszámolás elrendeléséig III.rendű alperes volt. Az I.r. alperes 2006. szeptember 27-én vásárolta meg a VW Caddy típusú tehergépkocsit 3.748.603 Ft vételárért, a vagyontárgy forgalmi értékét a 2008. évi leltár 2.589.132 Ft összegben tartalmazta. Az I.r. alperes megbízásából 2007. november 30-án készített szakértői vélemény szerint a forgalmi értéke 1.500.000 Ft volt. A gépjárművet az I.r. alperes 2008. április 15-én értékesítette IV.r. alperesnek, a gazdasági társaság ügyvezetője gyermekének 500.000 Ft + Áfa, azaz 600.000 Ft vételárért.

Az elsőfokú bíróság az ítélete jogi indokolásában kiemelte, hogy a Cstv. 40. § /3/ bekezdése alapján törvényi vélelem áll fenn arra, hogy a 40. § /1/ bekezdés a./ és b./ pontjában foglalt feltételek megvalósultak, azaz az adásvételi szerződést a hitelezők kijátszásának szándékával, feltűnően aránytalan értékkülönbözettel kötötték meg. A vélelemmel szemben a IV.r. alperesnek kellett volna bizonyítania, hogy a szerződéskötésnél jóhiszeműen járt el és a kikötött vételár nem volt aránytalan. "A" és "B" tanúk vallomásaival szemben, mely szerint a gépjármű körülbelül 500.000 - 800.000 Ft-ot ért, tényként állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy az I.r. alperes a gépkocsit a 2008. évi leltárban 2.589.132 Ft értéken tartotta nyilván, annak ellenére, hogy a 2007. novemberi szakértői vélemény a forgalmi értéket 1.500.000 Ft-ban határozta meg. Így a bíróság a tanúknak a konkrétumokkal alá nem támasztott vallomását nem fogadta el. A hozzátartozói kapcsolatra, valamint arra figyelemmel, hogy a szerződés megkötésére az elsőfokú bíróság fizetéseképtelenséget megállapító határozatát követően került sor, a IV.r. alperes jóhiszemű eljárását sem ítélte bizonyítottnak. Erre figyelemmel a Cstv. 40. § /1/ bekezdés a./ és b./ pontja alapján a bíróság megállapította, hogy a szerződés érvénytelen. Utalt arra, hogy ilyen esetben az érvénytelen szerződésre vonatkozó Ptk-s rendelkezések az irányadóak, a Ptk. 237. § /2/ bekezdése esetén az érvénytelen szerződést érvényessé lehet nyilvánítani, ha az érvénytelenség oka megszüntethető. A felek szolgáltatásainak feltűnő aránytalansága kiküszöbölhető, illetőleg mivel a szerződéskötéstől számítva hosszú idő telt el, a bíróság úgy ítélte meg, hogy a szerződés a megkötése időpontjára visszamenő hatállyal 1.500.000 Ft-os vételár mellett érvényessé nyilvánítandó. Ennek megfelelően kötelezte a ki nem egyenlített vételár megfizetésére a IV.r. alperest.

A IV.r. alperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet őt marasztaló rendelkezésének megváltoztatását és a kereset elutasítását kérte. Álláspontja szerint a Cstv. 40. § /3/ bekezdése szerinti törvényi vélelmet sikerült megdöntenie, hiszen igazolta, hogy a gépjárművet ellenérték fejében szerezte meg, másrészt a tanúk igazolták, hogy az adós cég a gépjárművet hosszú

időn keresztül próbálta megközelítőleg ugyanolyan értéken elidegeníteni, amennyiért a IV.r. alperes megvásárolta. Utalt arra, hogy a Vám- és Pénzügyőrség által lefolytatott nyomozást megszüntető határozatban megállapítást nyert, hogy a 2008. áprilisi értékesítéskor olyan jellegű sérülések voltak a gépjárművön, amelyek jelentős értékcsökkenést okoztak. "A" tanú elmondta, hogy az adós a felszámolást megelőzően felajánlotta részére a gépjárművet, mégpedig 600.000 - 700.000 Ft áron, de a gépjármű nagyon rossz műszaki állapotban volt. "B" is elmondta, hogy ajánlották számára a gépjárművet, de a rossz műszaki állapota miatt még 500.000 Ft-ért sem volt hajlandó megvenni azt.

A IV.r. alperes hivatkozott a Legfelsőbb Bíróság 3/2008. számú jogegységi határozatára, mely szerint az adott jogügylet érvénytelensége független a felek jó- vagy rosszhiszeműségétől, ugyanakkor az adós vagyont csökkentő jogügyletnek tekintendő az ingyenes vagy feltűnően aránytalan szerződés. A perbeli esetben ugyanakkor sem ingyenes szerződésről, sem értékaránytalanságról nem lehet beszélni.

A felperes a fellebbezésre ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A fellebbezés az alábbiak szerint nem alapos.

A másodfokú eljárás tárgyát a IV.r. alperest az I.r. alperes javára 900.000 forint és kamatai, valamint 60.000 forint perköltség, továbbá az állam javára 50.000 forint feljegyzett kereseti illeték megfizetésére kötelező elsőfokú ítéleti rendelkezés felülbírálata képezte, az ezt meghaladó rendelkezések fellebbezés hiányában a Pp. 228. § /4/ bekezdése alapján jogerőre emelkedtek.

Az ítéltábla megállapította, hogy a fellebbezéssel érintett körben az elsőfokú bíróság a lefolytatott bizonyítás anyagát okszerűen, logikai ellentmondástól mentesen mérlegelve helyes tényállást állapított meg, és az ítéltábla az arra alapított döntéssel és annak indokaival is egyetértett. A fellebbezésre tekintettel az alábbiakat emeli ki.

Az adós az ügyvezetője gyermekével kötötte az érintett adásvételi szerződést, így a Cstv. 40. § /3/ bekezdése szerint fennáll az ingyenesség vélelme. Utóbbi kiterjed a részleges ingyenességre, azaz arra is, hogy a szolgáltatás és ellenszolgáltatás között feltűnően nagy értékkülönbség áll fenn. Mindemellett a feltűnő értékkülönbséget támasztja alá a gépjárműnek az adós könyvelésében nyilvántartott értéke, valamint az adós által készített értébecslés is (utóbbi 1.500.000 forintban állapítja meg a jármű értékét).

Miként arra az elsőfokú bíróság helyesen utalt, a IV.r. alperesnek kellett volna a vélelemmel szemben bizonyítania, hogy a vételár és a gépjármű forgalmi értéke között feltűnően nagy értékkülönbség nem áll fenn. Ezen bizonyítási

kötelezettségének azonban a IV.r. alperes nem tudott eleget tenni. Ezt a vélelem megdöntéséhez szükséges tény a meghallgatott tanúk vallomása és az egyéb peradatok (okiratok) sem voltak képesek igazolni. Utóbbi körben utal arra az ítéletre, hogy a nyomozás során szerzett szakvélemény (nyomozati iratok 603. oldala) szerint a szakértő nem talált olyan okiratot, ami azt tanúsítaná, hogy műszakilag nem volt teljes értékű a jármű.

A fentiekre tekintettel a Cstv. 40. § /1/ bekezdés b./ pontjának helyes alkalmazásával állapította meg az elsőfokú bíróság az érintett adásvételi szerződés érvénytelenségét és a Ptk. 237. § /2/ bekezdésének megfelelően, helyesen vonta le ennek jogkövetkezményeit.

A kifejtettekre tekintettel az ítéletre az elsőfokú bíróság ítéletének megfellebbezett rendelkezését a Pp. 253. § /2/ bekezdése alapján helybenhagyta.

Az eredménytelenül fellebbező IV.r. alperes a Pp. 78. § /1/ bekezdése alapján maga köteles viselni a lerótt fellebbezési illetéket. A másodfokú tárgyalásra a felperes jogi képviselőjének meghatalmazása már megszűnt, a felperes jogi képviselő nélkül járt el, egyéb költséget sem igazolt, így az ítéletre a IV.r. alperes perköltség megfizetésére kötelezését mellőzte.

ő, 2015. évi október hó 8. napján

Dr. Lezsák József sk.
a tanács elnöke

Dr. Maurer Ádám sk.
előadó bíró

Dr. Mészáros Zsolt sk.
bíró

Kiadmány hitelül:

Kiadó